

«هویزه»؛ تلاشی برای حفظ منابع ملی

یکی از کم حاشیه‌ترین پروژه‌های زیربنایی کشور

ابتدا روشن بود که مأموریت آن فراتر از احداث یک پالایشگاه است.

هویزه برای انجام کاری پا به میدان گذاشت که سال‌ها یکی از چالش‌های صنعت نفت ایران بود؛ یعنی جمع‌آوری گازهای همراه نفت میادین عظیم غرب کارون و توقف روند هدر رفتن منابعی که سال‌ها در فلرها می‌سوختند. گازهایی که تا دیروز به آلودگی هوا، انتشار کربن و تخریب محیط زیست دامن می‌زدند، امروز در هویزه گازهای سوختنی فلر میادین به خوراک پتروشیمی (اتان و پنتان پلاس)، گاز قابل تزریق به شبکه سراسری (متان) و گوگرد گرانول تبدیل می‌شوند؛ تغییری بنیادین که تنها با ساخت یک واحد فرآیندی به وجود نمی‌آمد، بلکه نیازمند ایجاد یک نگاه جدید به «ارزش گاز» بود.

تقریباً در تمام بخش‌ها رد پای همین نگاه دیده می‌شود؛ از تبیین فلسفه وجودی پالایش گاز گرفته تا تشریح دستاوردهای فناوریانه. هویزه درواقع نقطه اتصال میان میادین نفتی غرب کارون و مجموعه پتروشیمی‌های بزرگ جنوب کشور است. برش‌های سنگین و میعاناتی که از



افشین
کیانی

مدیرعامل سابق
پالایش گاز هویزه خلیج فارس

پالایش گاز هویزه خلیج فارس را شاید بتوان یکی از متفاوت‌ترین و در عین حال کم‌حاشیه‌ترین پروژه‌های زیربنایی کشور دانست؛ پروژه‌ای که مسیر شکل‌گیری‌اش از همان ابتدا ساده نبود و امروز به نقطه‌ای رسیده که می‌تواند نام ایران را در فهرست کشورهای پیشرو در مدیریت کربن، بومی‌سازی فناوری‌های پیچیده و کاهش فلرینگ قرار دهد.

داستان این پروژه از تیرماه ۱۳۹۲ آغاز شد؛ زمانی که زمین احداث کارخانه NGL3200 به پیمانکار اولیه تحویل داده شد. کار پیش می‌رفت، اما تا مهرماه ۱۳۹۵ تنها حدود بیست و یک درصد از پروژه پیشرفت کرده بود؛ نقطه‌ای که شرکت ملی نفت تصمیم گرفت طرح را به مجموعه‌ای بسپارد که توانایی احیا و توسعه‌اش را داشته باشد. به این ترتیب، پروژه رسماً به شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس واگذار شد و در سال ۱۳۹۶ شرکت پالایش گاز هویزه خلیج فارس به‌عنوان متولی اصلی این طرح بزرگ متولد شد. شرکت تازه‌تأسیس، کار خود را

در زمینی به وسعت ۱۸۰ هکتار در جنوب اهواز آغاز کرد و از همان



پالایش گاز
هویزه
خلیج فارس